

Grensgeval

Eenakter

door

CEES HEIJDEL & ARNOLD FICKWEILER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **GRENSGEVAL** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **CEES HEIJDEL & ARNOLD FICKWEILER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 1999 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **2** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hans

Peter - zit in een rolstoel. Heeft geen kracht meer zijn de benen.

DECOR:

Het toneel stelt het uitzichtpunt "Panorama" voor. Met een bankje en een verrekijker, waar munten in moeten. Er is ook een verhoging, een buizenstelsel (steiger); deze verhoging is niet met een trap te bereiken, maar klimmend.

PETER: *(achter het decor)* Kijk nou uit!!

HANS: Hou je bek nou eens. Die tering heuvel is zo steil als de pest!

PETER: *(schreeuwend)* Kijk uit. Ik sodemieter bijna naar beneden.

HANS: Blijf dan ook stilzitten.

PETER: Maar je rijdt zo vlak langs het randje.

HANS: Ik kijk heus wel uit!! Maar het is hier nou eenmaal smal.

PETER: Pas toch op!

HANS: Nou, hou je kop. Of je ziet maar hoe je er komt.

PETER: Stop, een kuil.

HANS: Jezus. Je denkt zeker dat ik achterlijk ben.

PETER: Dat denk ik niet alleen, je bent het ook.

HANS: Verdomme ... Nou kan je dood vallen. Ik ga alleen verder. Ik zie je boven wel.

PETER: Je kunt me hier toch niet laten staan! Hoe kom ik dan in vredesnaam boven!

HANS: Je ziet maar. Zeikerd!

PETER: Rotzak!... Laat me maar weer alleen. Ik knap het zelf wel weer op.

HANS: *(komt hijgend en bezweet op met een rugzak)* Zo, eindelijk. Wat is het toch een schitterend uitzicht. *(gaat zitten, veegt zijn gezicht schoon, pakt zijn thermoskan uit de rugzak en drinkt wat. Roept)* Je schiet niet erg op, hè.

PETER: Zak toch in de stront, lul!

HANS: Klerelijer!! Het is ook nooit goed. Altijd wat te zeiken. *(kijkt onderwijl naar het panorama)* Het is te hard of te zacht... Wat is het hier mooi, zeg. *(roept)* Peter, het ziet er nog precies hetzelfde uit als vijftien jaar geleden...

PETER:...

HANS: Alleen de bomen zijn een stuk gegroeid... Peter! Waar blijft hij nou toch? Zo ver was het toch niet meer... *(loopt naar de verhoging)* Alleen dit bouwwerk is nieuw. Niet mooi, zeker kunst. *(loopt naar de verrekijker en kijkt erdoor)* Doet het niet. D'r moet een rijksdaalder/euro in. Dat was vorige keer nog maar een gulden. Lang leve de economische groei... *(roept)* Peter, schiet nou toch eens op, lijntrekker.

PETER: Ik doe m'n best, verdomme, maar die heuvel is hartstikke steil!

HANS: Stel je niet zo aan! Als je denkt dat ik op hangende pootjes naar je toe zal komen om je alsnog omhoog te helpen, dan heb je het mis.

PETER:...

HANS: *(onrustig, luistert even)* Hij kan in elkaar vallen. Ik blijf hier zitten

en hij ziet zelf maar dat hij boven komt... Verdomme, waar blijft hij toch. Hij zal toch niet over het randje gevallen zijn? *(wil gaan kijken)* Nee. Ik doe het niet. *(gaat weer op het bankje zitten)* Ik heb mijn best gedaan, hij heeft het er zelf naar gemaakt. Hij zal eindelijk eens de consequenties van zijn gedrag moeten dragen. *(pakt een stuk brood uit zijn rugzak en gaat eten, onderwijl hoort hij Peter aankomen, doet ongeïnteresseerd)*

PETER: *(nog van achter het toneel)* Achteruit. Oh. Een, twee... Nee. Opnieuw. Yes! *(komt op, gaat naar voren, langs Hans, naar het uitzicht, nog hijgend)* Je hebt gelijk, het is net zo mooi als vijftien jaar geleden...

HANS: Ja, alleen de bomen zijn hoger.

PETER: *(rijdt naar de kijker)* Ik dacht al dat ik gekrompen was. Maar vijftien jaar geleden kon ik nog lopen op krukken.

HANS: Zal ik je even helpen om omhoog te komen?

PETER: Nee, dank je. Anders moet ik je de hele dag dankbaar blijven. Ik heb jouw hulp verder niet nodig!

HANS: Dan niet. Bekijk het maar.

PETER: *(trekt zich omhoog aan de kijker)* Zo. Nou kan ik het beter zien. *(haalt een rijksdaalder/euro uit zijn zak, stopt die in de kijker en gaat rond staan kijken)* Prachtig!

HANS: Heb je nog een rijksdaalder/euro, dan kan ik zo ook even met die verrekijker kijken. Ik heb alleen mijn creditcard bij me.

PETER: Oh, dus nu heb je iets van mij nodig. Jij, die mij nog geen kwartier geleden aan mijn lot overliet...

HANS: Stel je niet zo aan. Ik heb me kilometers de kolere lopen duwen. Sterker nog, ik duw me al twee jaar de kolere.

PETER: Nou, nou, wat heb jij een moeilijke tijd achter de rug!

HANS: Dat bedoel ik niet, maar ik zorg al voor je sinds de kleuterschool.

PETER: En dat geeft jou het recht om mij daar te laten staan?

HANS: Nee, maar het geeft jou ook niet het recht om de hele tijd te zeiken en te zeuren en te zuigen. Sinds we van huis gegaan zijn, heb je alleen maar ruzie lopen maken.

PETER: Ik weet dat het een detail is, maar... lopen valt me nogal moeilijk! En dat is niet mijn schuld.

HANS: Smerige rotzak! Mislukte salondissident. Nou impliceer je voor de zoveelste keer dat het mijn schuld is.

PETER: Niet dan?

HANS: Nee, het is niet mijn schuld dat we verraden werden.

PETER: Jij had die koerier uitgezocht.

HANS: Ja, en voor de duizendste keer, jij had het intakegesprek gedaan. En dat maakt ons samen verantwoordelijk.

PETER: Ik was niet opgeleid om de geheime dienst te herkennen.

HANS: Niemand van onze groep had überhaupt de goede opleiding voor dissident.

PETER: Er bestond geen opleiding voor dissident en die bestaat er nog steeds niet.

HANS: Nee, gek hè, vroeger kon je naar Libië als je tot terrorist opgeleid wilde worden, maar een opleiding voor dissident was er niet. Heb ik altijd een tekortkoming gevonden van het rijke westen.

PETER: Nou, hou erover op. Het is en was allemaal erg genoeg. Drie van de acht ontkomen.

HANS: Vijf naar de opvoedingskampen...

PETER: Ja, en wij vijftien jaar vreemdelingen in een vreemd land. *(pakt een rijksdaalder/euro en gooit die voor Hans op de grond)*

HANS: Scheisse! Kan je hem niet gewoon aangeven?

PETER: Graag of niet!

HANS: Je denkt toch niet dat ik me door jou op deze manier laat vernederen. Wat een kloterige, kapitalistische zwijnenstreek. Verrek maar met dat tering geld. Ik kijk wel zonder kijker. *(Peter zakt weer in zijn rolstoel en zoekt in zijn zakken naar nog een munt, vindt er geen. Hij rijdt naar de plek waar de gegooide munt ligt, probeert hem te pakken en valt voorover uit de rolstoel en omdat hij vergeten is hem op de rem te zetten, rijdt de rolstoel naar achter... Zich vooruit slepend op zijn handen gaat hij terug naar de rolstoel, zet hem op de rem en klimt erin. Hans heeft lang staan toekijken maar als hij zich aan de rolstoel omhoogtrekt, gaat hij helpen)* Hoe vaak heb ik nou al gezegd dat je die veiligheidsriem moet vastmaken! *(pakt de munt en geeft hem aan Peter)*

PETER: Nee, kijk jij maar.

HANS: *(kijkt)* Ik zie niets! Alleen die rotbomen en de uitkijktoren van de grenspost, met waarschijnlijk dezelfde grenswacht met hetzelfde verdomde machinegeweer. Ons dorp is niet te zien.

PETER: Weet ik, ik zag ook niks..... Hans..... zullen we weer normaal doen?

HANS: Deden we dat dan al niet?

PETER: Hoezo?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto